

"Gij Galileesche mannen, wat staat gij en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, Die van U opgenomen is in de hemel, zal also komen, gelijkerwijs gij Hem naar de hemel hebt zien henenvaren." Hand. 1:11.

Daar staan de discipelen, op de berg van Christus hemelvaart. Met hun eigen ogen hebben ze gezien, hoe Jezus is opgevaren naar de hemel. Hun blikken hielden Hem vast, tot een wolk Hem wegnam voor hun ogen. Daar gaat Jezus, hun Zaligmaker. Zij staan op de aarde en staren Hem vol heimwee na. Ze zouden wel met Hem mee willen varen naar de hoge hemel, maar de wolk verbergt Hem. Het is de begrenzing voor hun blik, onherroepelijk. Onherroepelijk? Voor eeuwig?

Nee, hun trouwe Heere heeft reeds Zijn boodschappers naar de aarde gezonden om de discipelen te troosten en te onderwijzen. Twee blinkende engelen dalen af en vragen de bedroefde discipelen: "Gij Galileesche mannen, wat staat gij en ziet op naar de hemel?" Zo kunt ge toch niet blijven staan? Wat zijn dat voor vraagtekens in uw ogen? Waarom ziet ge zo droef naar boven? Alsof er een afscheid voor eeuwig heeft plaatsgevonden? Galileesche mannen: DEZE JEZUS, Deze Zaligmaker, Ruimtemaker, Redder en Verlosser, Die u kocht met Zijn dierbaar bloed. Die u riep tot Zijn licht. Die Zichzelf gegeven heeft tot in de allerdiepste versmading en angst van de hel. Deze Jezus, Die nu verheerlijkt wordt tot eeuwige glorie.

Galileesche mannen. Wat zagen jullie in die laatste blik op Jezus? Gij zag zegenende handen. Handen, die in oneindig mededogen werden opgeheven over u, Galileesche mannen. Handen, die vrij geworden zijn van kruis en nagelen. Het heeft Hem alles gekost. De hand van de Vader moest ons in een richterlijk gebaar verwijzen naar de poorten van de hel. Wij hebben de hand uitgestoken om God de kroon van het hoofd te rukken. Vervolgens sloegen wij de handen aan Hem, de Zoon en Erfgenaam.

Galileesche mannen: Het heeft de Vader behaagd, Jezus aan te wijzen ter verbrijzeling.

Onze dievenhand werd gestraft aan de milde handen van de Zaligmaker. De Vader wees Hem aan, toen sloegen zij de nagelen Hem door de handen. Vastgenageld aan het hout. O, mijn boze handen die het kwade werkten. Leuwig moesten ze geboeid zijn, naar het rechtvaardig oordeel van God.

Galileesche mannen: Jezus handen dragen de tekenen van de nagelen. De straf, die ons de vrede aanbrengt was op Hem. Maar nu, Galileesche mannen: Zijn handen zijn ontbonden. Hij heeft de handen vrij. Waartoe? Waarom? Zeker om zich te wreken aan ons, zondaren? Zeker om alle Galileesche mannen en vrouwen en kinderen weg te slaan?

Nee, DEZE Jezus ging zegenende ten hemel. Leuwig Evangelie van Gods milde handen. In Jezus vastgeklonken handen is de toornende en slaande hand van de rechtvaardige Vader tot rust gekomen. In Jezus ontbonden handen strekt de Vader de hand uit naar Zijn verkoren kerk.

Gij Galileesche mannen, wat tuurt gij naar de hoge hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is in de hemel, zal alzo komen, gelijkerwijs gij Hem naar de hemel hebt zien henenvaren.

Met Zijn Genade, Geest en Majesteit wijkt Hij nimmermeer van Zijn kerk. Maar Hij zal ook terugkomen. Deze scheiding is van korte duur. Van nu aan zult gij de Zoon des Mensen zien komen op de wolken des hemels met grote kracht en heerlijkheid. Hij komt op het Pinksterfeest met Zijn Geest. Hij komt op de wolken des hemels aan het einde van deze bedeling. Hoe komt Hij voor Zijn kerk? ALZO..en het geschiedde, als Hij hen zegende, dat Hij van hen scheidde en werd opgenomen in de hemel.

Zegenende is Hij heengegaan.

Zegenend zit Hij aan de rechterhand van de Vader.

Zegenende komt Hij weer.

Dan zullen de Galileesche mannen Hem zien gelijk Hij is. Ze zullen gelijkvormig gemaakt worden aan Zijn heerlijk lichaam. Dan zal de vreugde alle vrees en smart uitbannen. Ze zullen Zijn handen herkennen. Handen die vrij gekomen zijn om te redden.

Galileesche mannen: Ik hoor u zachtjes denken aan uw slappe handen. Uw hart klaagt u aan. De Heere dre ons een ogenblik onze handen vergeten, en richte het geloof op Jezus zegenende handen.

Hij is opgevaren in de hoogte. Hij heeft de gevangenis gevankelijk gevoerd.

Daar staan wij nu, schuldigen, zondaren. Zegenende handen boven ons? Boven ons, die de eeuwige dood verdiend hebben?

Gij Galileesche mannen, vrouwen en kinderen, wat staat gij en ziet op naar de hemel? Gij moogt weer verder gaan, door bezaaide en onbezaaide wegen.

De weg zal omzoomd zijn van spelonken en doodsschaduwen. Tijdens de reis worden vragen gesteld: Waar is uw God? Waar blijft de dag van Zijn toekomst?

En ook: "Ik ben vleeselijk, verkocht onder de zonde." Maar boven alles zijn de handen van de Middelaar.

En Hij komt terug. Dan zal Hij al Zijn kinderen om Zich vergaderen. Zonder vlek of rimpel, gewassen in het bloed van het Lam.

Zalig zijn zij, die geroepen zijn tot de bruiloft des Lams. Zij zullen zien... van Aangezicht tot aangezicht.

Verhoogt, o poorten, nu den boog;

Rijst, eeuw'ge deuren, rijst omhoog;

Opdat g'uw Koning moogt ontvangen.

Wie is die Vorst, zo groot in kracht?

't is 't Hoofd van 's hemels legermacht;

Hem eren wij met lofgezangen. Ps. 24:5